

Puoluekokous / 2016 / versionumero ylätunnisteessa

Aloitteita vuoden 2016 puoluekokoukseen

Aloite 1: Sähköinen äänestys ei ole sähköinen peruspalvelu.....	1
Aloite 2: Verkkopankkitunnukset eivät sovellu sähköisen äänestyksen tunnistautumismenetelmäksi	2
Aloite 3: Hakkerointikilpailut koskien sähköisen äänestyksen järjestelmiä.....	3
Aloite 4: Erityisesti ODF ja PDF julkisen sektorin sisäisiksi tiedostomuodoiksi.....	4
Aloite 5: Lausuntojen mahdollisuuksien laajentaminen (erityisesti HE).....	6
Aloite 6: Varainsiirtoverolain 7 § muutos.....	8
Aloite 7: Monelle alalle sopivan oikean osaamisen oikea osoittaminen.....	9
Aloite 8: Virallisten tilien ilmoittaminen vaalirahoitukseen liittyen.....	10
Aloite 9: Erilaisten ohjelmistojen helpompi arviointi ohjelmistojen julkisissa hankinnoissa.....	11
Aloite 10: Reserviläisen taidonnäytekirja.....	13
Aloite 11: Suomeen vain yksi varautumisen rekisteri.....	15

Aloite 1: Sähköinen äänestys ei ole sähköinen peruspalvelu

Keskustan Jalasjärvenkylän paikallisyhdistys ry: Sähköinen äänestys ei ole sähköinen peruspalvelu

Sähköiseen äänestykseen liittyen on Keskustan Jalasjärvenkylän paikallisyhdistys ry jättänyt yhden puoluekokousaloitteen (aloite 167) vuoden 2010 puoluekokoukseen (Lahti) sekä useamman puoluekokousaloitteen (aloitteet 248-254) vuoden 2014 puoluekokoukseen (Turku).

Vuosien 2010 ja 2014 aloitteissa on kiinnitetty huomioita peruspalveluiden luonteeseen. Olisiko sähköinen äänestys sähköinen peruspalvelut?

Tämän lisäksi on julkaistu nettiäänestystyöryhmän (Oikeusministeriö: Mietintöjä ja lausuntoja 30/2014; julkaistu 11.06.2014) väliraportti, jonka arviointi oli täysin julkista. Suomen Keskusta rp:n osalta jätetty lausunto (väliraporttiin perustuen) on hyväksytty 28.8.2014 puoluehallituksen työvaliokunnan kokouksessa.

Tämän lisäksi on julkaistu nettiäänestystyöryhmän (Oikeusministeriö Mietintöjä ja lausuntoja 30/2014; julkaistu 11.06.2014) väliraportti, jonka arviointi oli täysin julkista. Suomen Keskusta rp:n osalta jätetty lausunto (väliraporttiin perustuen) on hyväksytty 28.8.2014 puoluehallituksen työvaliokunnan kokouksessa.

Nettiäänestyksen loppuraportin (Oikeusministeriö: Mietintöjä ja lausuntoja 28/2015; julkaistu 22.4.2015) tehnyt työryhmä ehdottaa, että nettiäänestystä kokeiltaisiin kunnallisten neuvoa-antavien kansanäänestysten ennakoäänestyksessä neljän vuoden aikana määräaikaisen kokeilulainsäädännön nojalla.

Aikaisemmissa asiakirjoissa (aloitevastaukset, väliraportti, loppuraportti ja työvaliokunnan lausunto) ei ole selvästi määritelty sähköisiä peruspalveluita.

Yksi lähtökohta sähköiselle peruspalvelulle on sähköisen palvelun toiminta vuoden jokaisena päivänä kellonajasta riippumatta (24/7/365).

Mahdollinen nettiäänestyksen järjestelmä kunnallisten neuvoo-antavien kansanäänestysten vuoksi olisi toiminnassa vain hyvin lyhyen ajan, joten sitä ei voi pitää sähköisenä peruspalveluna (24/7/365).

Tämän perusteella esitetään seuraavia puoluekokousaloitteita:

- 1) Puolue toteaa sähköisen peruspalvelun tarkoittavan vuoden jokaisena päivänä kellonajasta (24/7/365) riippumatta toimivaa tietojärjestelmää.**
- 2) Puolue toteaa, että mahdolliset nettiäänestyksen tietojärjestelmät eivät ole koko ajan toiminnassa (24/7/365) olevia sähköisiä peruspalveluita.**
- 3) Puolue ei edistä mahdollisia nettiäänestyksen tietojärjestelmiä sähköisinä peruspalveluina.**

Aloite 2: Verkkopankkitunnukset eivät sovellu sähköisen äänestyksen tunnistautumismenetelmäksi

Keskustan Jalasjärvenkylän paikallisyhdistys ry: Verkkopankkitunnukset eivät sovellu sähköisen äänestyksen tunnistautumismenetelmäksi

Sähköiseen äänestykseen liittyen on Keskustan Jalasjärvenkylän paikallisyhdistys ry jättänyt yhden puoluekokousaloitteen (aloite 167) vuoden 2010 puoluekokoukseen (Lahti) sekä useamman puoluekokousaloitteen (aloitteet 248-254) vuoden 2014 puoluekokoukseen (Turku).

Vuosien 2010 ja 2014 aloitteissa on kiinnitetty huomiota suomalaisten sähköisten tunnistautumisen järjestelmien isoihin ongelmiin.

Tämän lisäksi on julkaistu nettiäänestystyöryhmän väliraportti, jonka arviointi oli täysin julkista. Suomen Keskusta rp:n osalta jätetty lausunto nettiäänestystyöryhmän (Oikeusministeriö: Mietintöjä ja lausuntoja 30/2014; julkaistu 11.06.2014) väliraporttiin liittyen on hyväksytty 28.8.2014 puoluehallituksen työvaliokunnan kokouksessa.

Nettiäänestystyöryhmän väliraportissa on mainintaa sähköisestä tunnistautumisesta.

Valtiovarainministeriö on asettanut hankkeen sähköisen tunnistamisen kehittämiseksi. Hankkeessa pyritään löytämään suuntaviivat sähköisen tunnistamisen kehittämiseksi lähivuosina. Tällä hetkellä vaihtuviin salasanoihin pohjautuvat verkkopankkitunnisteet ovat suosituin tapa tunnistautua. Niillä ei voi luoda sähköisiä allekirjoituksia, joten ne soveltuvat heikosti sähköisen äänestyksen käytössä.

oleviin teknologioihin. Oletettavaa on, että uudet tunnistusratkaisut tulevat tukemaan allekirjoitusten luomista. Tavoitteena on, että tunnistuspalvelut ovat pääsääntöisesti markkinalähtöisiä. Valtiolla säilynee rooli erityisryhmien palvelussa sekä asiakassuhteesta riippumattoman tunnistusratkaisun tuottamisessa. (väliraportin sivuilla 50-51)

Nettiäänestystyöryhmän loppuraportissa (Oikeusministeriö: Mietintöjä ja lausuntoja 28/2015; julkaistu 22.4.2015) on asiaa koskien sähköistä tunnistautumista.

Suomessa vallitseva sähköisen tunnistamisen tapa on ollut vaihtuviin salasanoihin perustuva nettipankkitunnistus. Useat sähköiset äänestysjärjestelmät perustuvat tunnistusvälineellä tehtävään digitaaliseen allekirjoitukseen. Se ei ole mahdollinen nettipankkitunnuksilla. Mikäli käytetään nettipankkitunnuksia, äänen autentikointi on toteutettava äänestysjärjestelmässä muulla tavoin. (loppuraportin sivulta 52)

28.8.2014 puoluehallituksen työvaliokunnan lausunnossa todetaan, että ”sähköisten tunnistautumISRatkaisujen tulee lisäksi olla sellaisia, että ne ovat tasa-arvoisesti kaikkien äänestäjien saatavilla”. Tämä on edelleen hyvä tavoite!

Eri lähteissä on mainittuna verkkopankkitunnuks, joita voisi käyttää sähköisen äänestyksen tunnistautumisen menetelmänä. Käytännössä verkkopankkitunnuks tunnistautumisen menetelmiä ovat ongelmallisia edelleenkin.

Tämän perusteella esitetään seuraavia puoluekokousaloitteita:

- 1) Puolue toteaa, että pankkien tarjoamat verkkopankkitunnuks eivät sovellu sähköisen äänestyksen tunnistautumisen menetelmäksi.**
- 2) Puolue ei jatkossa edistä sähköisen äänestyksen järjestelmiä, jossa tunnistautuminen perustuu pankkien tarjoamiin verkkopankkitunnuksiin.**
- 3) Puolue vastustaa sähköisen äänestyksen järjestelmiä, jossa tunnistautuminen perustuu pankkien tarjoamat verkkopankkitunnuksiin**

Aloite 3: Hakkerointikilpailut koskien sähköisen äänestyksen järjestelmiä

Keskustan Jalasjärvenkylän paikallisyhdistys ry: Hakkerointikilpailut koskien sähköisen äänestyksen järjestelmiä

Nettiäänestystyöryhmän loppuraportissa (Oikeusministeriö: Mietintöjä ja lausuntoja 28/2015; julkaistu 22.4.2015) on asiaa riippumattomasta teknisestä nettiäänestyslautakunnasta.

[Nettiäänestystyöryhmän loppuraportissa] Työryhmä esittää, että nettiäänestysjärjestelmän käyttöä valvomaan tulisi asettaa riippumaton tekninen nettiäänestyslautakunta, johon sovellettaisiin vaalilain (714/1998) vaalipiirilautakunnan työskentelyä koskevaa sääntelyä.

Nettiäänestyslautakunnan kokoonpanossa tulee varmistaa riittävä asiantuntemus. (Oikeusministeriö: Mietintöjä ja lausuntoja 28/2015, sivu 55)

Joissain yhteyksissä on jotain järjestelmää yhteisö kutsunut joukon erilaisia tietotekniikan asiantuntijoita hakkerointikilpailuihin kokeilemaan (uutta) tietojärjestelmää, jolloin hakkerikilpailun tavoite on ollut ongelmien etsiminen (uudesta) tietojärjestelmästä.

Yksi esimerkki on Ylioppilastutkintolautakunnan järjestämä hakkerointikilpailu 7.8.–1.9.2013, jolloin vapaaehtoiset saivat ylioppilastutkintoa varten kehitetyn käyttöjärjestelmän perusteella tehdä erilaisia kokeita virheiden löytämiseksi. Ainut huomautettava asia on, että palkinnot olivat rahallisesti melkoisen pieniä, ja hakkerointikilpailuun osallistuminen oli muutenkin palkatonta.

Tämän perusteella voidaan esittää seuraavat aloitteet:

- 1) Puolue toteaa erilaisten hakkerointikilpailun mahdollisuudet myös sähköisen äänestyksen järjestelmien kehittämisen yhteydessä.**
- 2) Puolue ehdottaa, että erilaisten hakkerointikilpailun palkinnot pitäisi olla rahallisesti tarpeeksi merkittäviä sähköisen äänestyksien järjestelmiä testaaville tietotekniikan asiantuntijoille.**
- 3) Puolue ehdottaa, että yksi osa nettiäänestyslautakunnan työskentelyä voisi olla erilaiset hakkerointikilpailut, joissa tietotekniikan eri osa-alueiden asiantuntijat voisivat etsiä erilaisia virheitä sähköisen äänestyksen järjestelmistä.**

Tässä kohtaa on hyvä muistuttaa, että tietotekniikan jakaantuvan useisiin erilaisiin teknisiin osiin, ja kaikki mahdolliset tietotekniset osa-alueet osaavaa tietotekniikan osaajaa ei ole olemassa. Tämän vuoksi olisi hakkerointikilpailuun olisi kutsuttava heti kerralla useampia asiantuntijoita, jolloin eri osa-alueita voitaisiin testata hakkerointikilpailuissa.

Aloite 4: Erityisesti ODF ja PDF julkisen sektorin sisäisiksi tiedostomuodoiksi

Keskustan Jalasjärvenkylän paikallisyhdistys ry: Erityisesti ODF ja PDF julkisen sektorin sisäisiksi tiedostomuodoiksi

Keskustan Jalasjärvenkylän paikallisyhdistys ry jättänyt aikaisemmin tästä aiheesta kaksi kertaa puoluekokousaloitteen: aloite numerolla 171 vuoden 2010 puoluekokouksessa (Lahti) sekä aloite numerolla 260 vuoden 2014 puoluekokoukseen (Turku).

Vuoden 2010 vastauksessa (aloite 171) todetaan, että toimisto-ohjelmistot tukevat laajasti toistensa tiedostomuotoja. Vuoden 2010 jälkeen on tiedostomuotojen standardeja edelleen, joten vanhemmat toimisto-ohjelmistot eivät enää pysty käsittelemään uudempien tiedostomuotojen mukaisia asiakirjoja. Vuoden 2014 vastauksessa (aloite 260) todetaan, että erilaisten tiedostomuotojen ja toimintatapojen mielekkyyden vertailu ja käytänteiden järkevä yhtenäistäminen ovat asioita, joihin Suomessa on syytä panostaa niin paikallisella kuin valtakunnallisellakin tasolla kansalaisille tietotekniikan välityksellä tarjottavia palveluja kehitettäessä.

Vuosien 2010 ja 2014 puoluekokousten jälkeen tiedostomuotojen standardeja on kehitetty

eteenpäin: ODF:n, OOXML:n ja PDF:n osalta standardeja on jo päivitetty tai uusiin versio on kehitteillä. Käytännössä standardien uudet versiot mahdollistavat aloitevastauksien (2010, 2014) mukaisesti erilaisten toimisto-ohjelmistojen tuen useammalle tiedostomuodolle.

Aloitteeseen liittyy vapaasti (standards.iso.org/ittf/PubliclyAvailableStandards/index.html) jakelussa olevan standardin asiakirjat: ISO/IEC 26300 sekä ISO/IEC 29500.

ODF (Open Document Format for Office Applications) on standardi tekstinkäsittelyohjelmilla (esim. Microsoft Office ja LibreOffice) muokattaville tiedostoille. ODF:n standardin versio 1.2. on hyväksytty 17.6.2015 standardiksi ISO/IEC 26300:2015. ODF:n standardin versio 1.2. koostuu kolmesta asiakirjasta, joiden yhteenlaskettu sivumäärä on 1014.

OOXML (Office Open XML) on standardi tekstinkäsittelyohjelmilla (esim. Microsoft Office ja LibreOffice) muokattaville tiedostoille. OOXML:n standardin yhteenlaskettu sivumäärä on 6749. Kirjoitushetkellä oli käynnissä kolmen OOXML:n tiedoston päivitys, mutta korjauksien sivumäärää ei ole vielä julkaistu. OOXML:n tiedostojen ohien vielä on liitetty satoja pieniä (Electronic inserts) sähköisiä tiedostoja.

ODF:n ja OOXML:n merkittävin erottelija on standardien asiakirjojen sivumäärä: ODF:n sivumäärä on 1014 sivua ja OOXML:n sivumäärä on 6749 sivua (ja vielä lisättynä sadoilla pienillä tiedostoilla).

Käytännössä hyvin laajat sivumäärät (erityisesti OOXML: 6749 sivua + sadat pienet liitetiedostot) tarkoittavat tietysti hyvin paljon luettavaa erilaisten ohjelmien kehittäjille.

Vuosien 2010 ja 2014 jälkeen on ODF hyväksytty monessa maassa standardiksi julkisen sektorin asiakirjoille. (esimerkiksi: en.wikipedia.org/wiki/OpenDocument_adoption)

Lisäksi on huomautettava, että ODF:n tuki on oikeasi jo monessa ohjelmassa. Tärkein ohjelmisto on tietysti markkinajohtaja Microsoft Office, jonka kaikkein uusimmat versiot pystyvät käsittelemään myös ODF-muotoisia asiakirjoja.

PDF (Portable Document Format) on (ISO 32000-1:2008) standardi erityisesti tiedostoille, joiden pääasiallinen tarkoitus on vain tiedoston luku. PDF:n (ISO 32000-1:2008) standardin asiakirja on yhteensä 747 sivua. Aloitteen kirjoitushetkellä PDF-standardin versio 2 on kehitteillä asianmukaisessa ISO:n työryhmässä (ISO: International Organization for Standardization).

Nykytilanteessa tiedämme hyvin, että tekstinkäsittelyohjelmilla (erityisesti Microsoft Office ja LibreOffice) voi luoda PDF-tiedostoja. Hyvin monessa tapauksessa PDF-tiedosto on täysin riittävä moneen tarkoitukseen ja PDF-tiedostoja tarvitsee muokata hyvin harvoin. Vuosien 2010 ja 2014 jälkeen PDF on toteutettu kymmenissä (esimerkiksi: en.wikipedia.org/wiki/List_of_PDF_software) erilaisissa ohjelmissa.

Toisaalta on muitakin tiedostomuotoja erilaisista lähtökohdista: esimerkiksi DOC ja RTF. Käytännössä julkisen sektorin yhteisöt voivat saada kansalaisilta hyvin erilaisia tiedostoja erilaisissa tiedostomuodoissa (esimerkiksi DOC ja RTF). Nykytilanteessa tiedämme, että DOC ja RTF eivät enää ole kehityksen (Microsoft kehittäjänä) kohteena, mutta niiden tarkat kuvaukset ovat nykyään avoimia kaikille kiinnostuneille. On hyvä huomauttaa, että DOC ja RTF eivät ole minkään

virallisemman standardoinnin yhteisön standardeja.

Edellä olevan perusteella ehdotetaan seuraavia puoluekokousaloitteita:

- 1) Puolue toteaa, että kansalaiset voivat lähettää julkisen sektorin yhteisöille asiakirjoja hyvin erilaisilla tiedostomuodoilla.
- 2) Puolue toteaa, että julkisen sektorin yhteisöille tulisi olla vain yksi sisäinen tiedostomuoto muokattaville asiakirjoille.
- 3) Puolue ehdottaa, että julkisen sektorin käyttämä sisäinen tiedostomuoto muokattaville asiakirjoille olisi jatkossa ODF-standardin version 1.2. mukainen.
- 4) Puolue ehdottaa, että julkisen sektorin käyttämä sisäinen tiedostomuoto vain luettaville asiakirjoille olisi jatkossa PDF.
- 5) Puolue ehdottaa, että julkisen sektorin käyttämä sisäinen tiedostomuoto vain luettaville asiakirjoille olisi jatkossa PDF-standardin version 2 mukainen standardin versio 2:n julkaisun jälkeen.

Kansalaisilla on käytössään hyvin erilaisia tekstinkäsittelyohjelmia useammalta valmistajalta. Käytännössä kaikki kansalaiset eivät osaa oikeasti erotella erilaisia tiedostomuotoja (erit. ODF, OOXML, RTF ja DOC) tarkasti, joten julkisen sektorin yhteisöt saavat hyvinkin erilaisia tiedostoja. Tämän perusteella pitää todeta, että julkisen sektorin yhteisöt saisi vaatia vain tiettyjen ohjelmien käyttöä. Tämän perusteella esitetään seuraavia puoluekokousaloitteita:

- 6) Puolue toteaa, että aivan kaikki kansalaiset eivät täysin selvillä erilaisten tiedostomuotojen standardoinnin hankkeista.
- 7) Puolue toteaa, että julkisen sektorin yhteisöt eivät voi vaatia kansalaisilta vain tiettyjen tekstinkäsittelyohjelmien käyttöä.
- 8) Puolue toteaa, että avoimet standardit (erityisesti ODF ja PDF) takaavat kansalaisille vapaan valinnan käyttämilleen tekstinkäsittelyohjelmille.
- 9) Puolue ehdottaa, että tekstinkäsittelyohjelmien julkisissa hankinnoissa pitää jatkossa suosia täysin avoimia (erityisesti ODF ja PDF) standardeja, jolloin tekstinkäsittelyohjelmien vertailu ei ole kiinni vain suljetuista standardeista ja/tai suljetuista ohjelmista.

Jos tekstinkäsittelyohjelmissä suositaan avoimia standardeja (jatkossa erityisesti ODF 1.2 ja PDF 2) järjestelmällisesti julkisissa hankinnoissa, niin erilaisia ohjelmia voidaan tarkastella mm. teknisen paremmuuden, ohjelmien yhteiskäytön onnistumisen, yhteensopivuuden ja toimittajien tarjoamien lisäpalveluiden perusteella. Lisäksi avoimet standardit parantavat teknisen ylläpidon jatkuvuutta erilaisten järjestelmien vaihdoksien ja/tai järjestelmien hävittämisen yhteydessä.

Aloite 5: Lausuntojen mahdollisuuksien laajentaminen (erityisesti HE)

Keskustan Jalasjärvenkylän paikallisyhdistys ry: Lausuntojen mahdollisuuksien laajentaminen (erityisesti HE)

Tähän aloitteeseen liittyen on Keskustan Jalasjärvenkylän paikallisyhdistys ry jättänyt yhden puoluekokousaloitteen (nro 44) vuoden 2010 puoluekokoukseen (Lahti) sekä puoluekokousaloitteen (nro 257) vuoden 2014 puoluekokoukseen (Turku). Edellisissä aloitteissa on pohdittu kansalaisten mahdollisuutta lausuntoihin koskien hallituksen esityksiä (HE).

Vuosien 2010 ja 2014 jälkeen on Suomessa otettu käyttöön uusia sähköisiä palveluita, joilla kansalaiset voivat antaa palautetta erilaisiin (lainsäädännön) hankkeisiin.

Hyvä lähtökohta on (www.demokratia.fi) sähköisien palveluiden yhteinen sivu, josta voi valita seuraavat palvelut: 1) kansalaisaloite (www.kansalaisaloite.fi), 2) kuntalaisaloite (www.kuntalaisaloite.fi), 3) lausuntopalvelu (www.lausuntopalvelu.fi), 4) nuorten ideat (www.nuortenideat.fi), 5) ota kantaa (www.otakantaa.fi). Lisäksi on huomioitava 6) uudistettu hankerekisteri (www.valtioneuvosto.fi/hankkeet). Lopuksi (7) on huomioitava, että Eduskunnan valiokuntien vastaanottamia asiakirjoja julkaistaan sähköisessä muodossa valiokuntien pöytäkirjojen oheen.

Mainitut palvelut lisäävät eri tavoin eri hankkeiden avoimuutta ja mahdollistavat kiinnostuneiden kansalaisten tietotason nostamista eri aiheista.

Käytännössä lausuntopalveluun (www.lausuntopalvelu.fi) on monesti lisätty luonnoksia erilaisista hallituksen esityksistä (HE). Eli kansalaiset ovat voineet antaa omia arvioitaan lausuntopalveluissa esitettyihin (lainsäädännön) hankkeisiin. Lausuntopalvelussa olevien tilastojen mukaan lausuntojen määrä on ollut hallittavissa.

Näiden hyvien kokemusten perusteella esitetään seuraavat puoluekokousaloitteet:

- 1) Puolue toteaa lausuntopalvelun (www.lausuntopalvelu.fi) olevan yksi tapa erilaisten sidosryhmien osallistumiseen hallitusten esitysten valmistelussa.**
- 2) Puolue ehdottaa jatkossa kaikkien hallituksen esitysten LUONNOSTEN lausuntomahdollisuutta lausuntopalvelun (www.lausuntopalvelu.fi) tietojärjestelmässä.**

Samaan aikaa on Valtioneuvoston hankerekisteri (HARE) lakkautettu 3.8.2015 ja nykyisin Valtioneuvoston alaisuudessa on uudistettu hankkeiden sivusto (www.valtioneuvosto.fi/hankkeet). Valtioneuvoston hankerekisteri (HARE) keräsi aikanaan kaikkien ministeriöiden alaiset hankkeet yhteen rekisteriin.

Valtioneuvoston hankerekisterin (aikanaan HARE) hyvien kokemusten perusteella esitetään seuraavat puoluekokousaloitteet:

- 3) Puolue toteaa uudistetun hankerekisterin (www.valtioneuvosto.fi/hankkeet) olevan erittäin tärkeä osa lainsäädännön kehittämistä.**
- 4) Puolue ehdottaa jatkossa ministeriöiden kaikkien uusien hankkeiden lisäämistä uudistettuun hankerekisteriin (www.valtioneuvosto.fi/hankkeet).**

Edellä olevan perusteella (lausuntopalvelu ja uudistettu hankerekisteri) on todettava, että lausuntopalvelun ja uudistetun hankerekisterin yhteistoimintaa voisi lisätä. Tämän perusteella ehdotetaan seuraavaa puoluekokousaloitetta:

5) Puolue ehdottaa lausuntopalvelun ja uudistetun hankerekisterin yhteistoiminnan laajempaa kehittämistä.

Voidaan todeta vielä kerran, että lausuntopalvelu ei ole tukkeutunut laajaan joukkoon kansalaisten lausuntoja. Lainsäädännöstä kiinnostuneiden kansalaisten tietotason nostamisen kannalta erilaiset lausuntomahdollisuudet ovat hyvin perusteltuja.

Vuosien 2010 ja 2014 aloitteiden pohjalta tulee vielä vastaan hallitusten esityksien (HE) arviointi. Kirjoitushetkellä hallituksen esitykset (HE) ovat julkisesti (www.finlex.fi/fi/esitykset/he) saatavilla. Hallituksen esityksiin (HE) on nykyisin linkitetty Eduskunnan tekemä lainsäädäntötyö, jolloin hallitusten esityksien (HE) etenemistä Eduskunnan käsittelyssä voi seurata.

Vuosien 2010 ja 2014 aloitteissa pohdittiin kansalaisten lausuntomahdollisuuksia lainsäädännön (HE) Eduskunnan valiokunnissa. Hyvien esimerkkien (lausuntopalvelu ja uudistettu hankerekisteri) perusteella on kansalaisilla mahdollisuus seurata lainsäädännön eri vaiheita.

Tämän perusteella voidaan esittää seuraavia puoluekokousaloitteita:

6) Puolue toteaa, että hallituksen esityksiin (HE) ei nykyisin ole liitetty kansalaisille ja eri sidosryhmille annettua mahdollisuutta arvioida hallituksen esityksiä.

7) Puolue ehdottaa, että hallituksen esityksiin (HE) voisi liittyä kansalaisille ja eri sidosryhmille annettava mahdollisuus antaa lausuntoja hallituksen esityksiin.

8) Puolue toteaa, että hallituksen esityksiin (HE) annetut lausunnot voitaisiin käsitellä Eduskunnassa osana valiokuntien työskentelyä.

Käytännössä hallituksen esityksiin (HE) annetut lausunnot eivät välttämättä tarkoita raskaita tietojärjestelmiä. Käytännössä voi riittää muutama aiheesta riippuva sähköpostiosoite, joihin kansalaiset ja erilaiset sidosryhmät voisivat lähettää omat lausuntonsa.

Erilaiset uudistetut/uudet sähköiset palvelut, eli 1) kansalaisaloite, 2) kuntalaisaloite, 3) lausuntopalvelu, 4) nuorten ideat, 5) ota kantaa 6) uudistettu hankerekisteri ja 7) sähköiset liitteet valiokuntien pöytäkirjoihin ovat erittäin rohkaisevia, joten vastaavia hyviä ratkaisuja voisi kehittää myös hallituksen esityksiin (HE) liittyen.

Aloite 6: Varainsiirtoverolain 7 § muutos

Keskustan Jalasjärvenkylän paikallisyhdistys ry: Varainsiirtoverolain 7 § muutos

Varainsiirtoverolain (29.11.1996/931) 7 § on seuraava: Vero on suoritettava viimeistään lainhuutoa tai kirjaamista haettaessa tai jos lainhuutoa tai kirjaamista ei ole säädetyssä ajassa haettu tai sitä ei ole haettava, kuuden kuukauden kuluessa luovutussopimuksen tekemisestä.

Käytännössä erityisesti omakotitalon ostamisen yhteydessä varainsiirtovero kerralla maksettavana voi olla tuhansiakin euroja.

Toisaalta omakotitaloon muutettaessa syntyy useita yllättäviä kuluja, joita ei ole aikaisemmin

havaittu. Eli käytännön tilanteessa omakotitalon ostajien talous voi joutua hyvin tiukalle muuttotilanteessa ja ehkä joksikin aikaa muuton jälkeen johtuen yllättävistä kuluista. Tässä tilanteessa saattaa varainsiirtovero olla joillekin uusille omakotiasukkaille kova koetus, kun varainsiirtovero tulee kaikkien muiden yllättävien kulujen päälle.

Veron suuruuden vuoksi on tullut mieleen varainsiirtoveron maksaminen pienemmissä erissä. Olisiko varainsiirtoveroa mahdollista maksaa useammassa erässä, jos varainsiirtovero ylittäisi tietyn laissa määritellyn alarajan?

Käytännössä tämä tarkoittaisi varainsiirtoverolain (29.11.1996/931) 7 § muuttamista.

Tietysti laissa pitäisi olla erilaiset alarajat. Esimerkiksi 4000 euron varainsiirtoveron maksaminen 500 tai 1000 euron erissä voisi helpottaa kiinteistön hankintaa.

Tämän perusteella esitetään seuraavia aloitteita:

- 1) Puolue ehdottaa selvitettäväksi varainsiirtoverolain (29.11.1996/931) 7 § nykyisien määräyksien ongelmia erityisesti omakotitalon ostamisen yhteydessä.**
- 2) Puolue ehdottaa selvitettäväksi varainsiirtoverolain (29.11.1996/931) 7 § muuttamisen mahdollisuudet.**
- 3) Puolue ehdottaa selvitettäväksi varainsiirtoveron maksamista pienemmissä erissä, jolloin varainsiirtoverolain (29.11.1996/931) 7 § voidaan muuttaa.**

Varainsiirtoverolain (29.11.1996/931) 7 § muuttaminen vaatisi käytännössä verohallinnon joidenkin järjestelmien muuttamista, joten osa selvitystä olisi tietysti verohallinnon järjestelmien muuttamisen kustannuksien arviointi. Muitakin aiheita tietysti on, joten eri yhteisöjen lausunnot olisi tietysti hyvä kerätä osana laajempaa selvitystä.

Aloite 7: Monelle alalle sopivan oikean osaamisen oikea osoittaminen

Keskustan Jalasjärvenkylän paikallisyhdistys ry: Monelle alalle sopivan oikean osaamisen oikea osoittaminen

Tähän aloitteeseen liittyen on Keskustan Jalasjärvenkylän paikallisyhdistys ry jättänyt puoluekokousaloitteen (nro 86) vuoden 2010 puoluekokoukseen (Lahti) sekä puoluekokousaloitteen (nro 164) vuoden 2014 puoluekokoukseen (Turku).

Vuonna 2014 oli Euroopan Unionin tasolla ollut kysely (päättynyt 15.4.2014) Euroopan laajuisista taidoista ja taitojen osoittamisesta (European Area of Skills and Qualifications), ja kyselyn loppuraportti on julkaistu 17.6.2014 Turun puoluekokouksen (13.-15.6.2014) jälkeen.

Yksi osa kyselyn tuloksista (17.6.2014) on, että monelle alalle (transversal skills) soveltuvaa osaamisen oikeaa osoittamista kannatettiin suhteellisen laajasti.

Tähän liittyen on julkaistuna Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus (2006/962/EY) elinikäisen oppimisen avaintaidoista (Euroopan unionin virallinen lehti, 30.12.2006, L 394/10). Avaintaidoiksi suosituksissa on luokiteltu seuraavat: 1) viestintä äidinkielellä; 2) viestintä vierailla kielillä; 3) matemaattinen osaaminen ja perusosaaminen luonnontieteiden ja tekniikan aloilla; 4) digitaaliset taidot; 5) oppimistaidot; 6) sosiaaliset ja kansalaistaidot; 7) aloitekyky ja yrittäjäyys; 8) tietoisuus kulttuurista ja kulttuurin ilmaisumuodot.

Euroopan laajuiset järjestelmät (monelle alalle sopivien) taitojen osoittamisesta voidaan järjestää tietysti monella tavalla.

Käytännössä kannattaisi varmaankin edetä taitojen osaamisen oikeasta osoittamisesta helpoimmin järjestettävistä taidoista: kielitaidon ja matemaattisten taitojen osoittaminen. Kielten ja matematiikan taitojen esittämisessä voidaan järjestää kirjallisia kokeita suhteellisen helposti. Kielten osalta suullisten taitojen osoittaminen voidaan järjestää erilaisten kirjallisten kokeiden läpäisyn jälkeen.

Käytännössä meillä on Suomessa ylioppilastutkinnon esimerkki, jota voisi soveltaa jollain tavalla esimerkiksi kielten ja matematiikan taitojen osoittamisessa. Euroopan Unionin jäsenmaissa on omat esimerkinsä taitojen teoreettisesta ja käytännöllisestä osaamisesta.

Edellä olevan perusteella esitetään seuraavaa:

- 1) Suomessa voisi tehdä vertailun eri maiden (omien) taitojen/tietojen teoreettisen ja käytännöllisen osaamisen osoittamisesta.**
- 2) Suomessa voisi selvittää ylioppilastutkintoa vastaavan (omien) taitojen/tietojen teoreettisen osoittamisen tavasta – käytännössä tämä voisi tarkoittaa erityisesti kielten kirjallisten taitojen ja matematiikan taitojen osoittamista.**
- 3) Kirjallisten taitojen osoittamisen jälkeen voisi edetä laajempien taitojen esittämiseen.**

Tietysti Suomessa on tietysti yleiset kielitutkinnot, joten ei pidä esittää uusia päällekkäisiä järjestelmiä.

Käytännössä voisi olla mahdollista, että ulkomailla asuvat henkilöt voisivat suorittaa erilaisia kirjallisia osuuksia suomalaisilla vaatimuksilla. Kirjallisten osuuksien jälkeen voisi olla laajempia taitojen osoittamisen menetelmiä. Edellä mainitulla eri maiden vertailulla voisi ehkä löytyä uusia ja mielenkiintoisia tapoja oikean osaamisen oikealle osoittamiselle Suomeen sovittaen.

Aloite 8: Virallisten tilien ilmoittaminen vaalirahoitukseen liittyen

Keskustan Jalasjärvenkylän paikallisyhdistys ry: Virallisten tilien ilmoittaminen vaalirahoitukseen liittyen

Vuonna 2008 alkanut vaalirahoituskohu on varmasti jättänyt oman jälkensä jokaiseen suomalaiseen

puolueeseen. Vielä vuonna 2015 vaalirahoitusta on edelleenkin käsitelty eri tiedotusvälineissä ja vaalirahoista on riittänyt asiaa jopa kirjoiksi asti.

Vaalirahoituksen avoimuus on edennyt eri tavoin ja nykyisin meillä vaali- ja puoluerahoitusvalvontaa (www.vaalirahoitus.fi) Valtiontalouden tarkastusviraston toiminnan osana.

Tutustumalla vaali- ja puoluerahoitusvalvontaa (www.vaalirahoitus.fi) on yksi asia (ehkä) huomioitava jatkossa.

Yksi osa vaalirahoituksen epäselvyyttä ovat aiheuttaneet useille tileille sijoitetut vaalirahat. Erilaisia tilejä ovat olleet mm. ehdokkaiden tukiyhdistyksien tilit, puolueiden tilit ja puolueiden piirijärjestöjen tilit. Muitakin epämääräisiä tilejä voi vielä löytyä, ja siinä onkin aihetta tutkivalle journalismille.

Edellä olevien ongelmien vuoksi voisi pohtia seuraavia aloitteita:

- 1) Puolue ehdottaa, että vaaleihin liittyvien tilien tiedot ilmoitetaan virallisesti vaali- ja puoluerahoitusvalvontaan (www.vaalirahoitus.fi) liittyville sivuilla.**
- 2) Puolue ehdottaa, että vaaleihin liittyviä ilmoitettavia tilejä olisivat virallisesti ilmoitettu puolueen yksi lahjoitusten tili ja virallisesti ilmoitetut ehdokkaiden (tukiryhmien) tilit.**
- 3) Puolue ehdottaa, että eri vaalien aikana maksetut/kerättävät tuet/lahjoitukset maksetaan vain näille virallisesti ilmoitetuille tileille.**

Laki ehdokkaan vaalirahoituksesta (24.4.2009/273) ei (vielä) kerro mitään vaaleihin liittyvistä tileistä. Käytännössä vaaleihin liittyvistä tileistä ei välttämättä tarvitse säätää lisää (24.4.2009/273) lakipykälää, jos virallisten tilien ilmoitukset hoidetaan osana vaaleihin valmistautumista.

Edellä ehdotetulla tavalla lisättäisiin vaaleihin liittyen vielä yksi vaalirahoituksen avoimuutta edistävä aihe, jolloin erilaisten epämääräisten tilien ongelma voisi poistua häiritsemästä, koska saadut tuet/maksut annettaisiin vain ja ainoastaan virallisesti ilmoitetuille tileille.

Käytännössä asian hoitamiseksi voi riittää vaali- ja puoluerahoitusvalvontaa (www.vaalirahoitus.fi) koskevien ohjeistuksien päivitys Valtiontalouden tarkastusvirastossa. Esimerkiksi vuoden 2015 eduskuntavaaleihin liittyy Valtiontalouden tarkastusviraston yleinen ohje (Dnro 267/40/2014).

Aloite 9: Erilaisten ohjelmistojen helpompi arviointi ohjelmistojen julkisissa hankinnoissa

Keskustan Jalasjärvenkylän paikallisyhdistys ry: Erilaisten ohjelmistojen helpompi arviointi ohjelmistojen julkisissa hankinnoissa

Tähän aloitteeseen liittyen on Keskustan Jalasjärvenkylän paikallisyhdistys ry jättänyt

puoluekokousaloitteen (nro 170) vuoden 2010 puoluekokoukseen (Lahti) sekä puoluekokousaloitteen (nro 255) vuoden 2014 puoluekokoukseen (Turku).

Vuoden 2010 (nro 170) aloitteen jälkeen on aloitteessa mainittuja JHS-suosituksia 166 ja 169 päivitetty. Vuoden 2014 aloitteen (nro 255) jälkeen on aloitteessa mainittu JHS-suositus 167 päivitetty.

JHS 166 (julkaistu 11.9.2015) kuvaa tarkasti julkisen hallinnon IT-hankintojen yleiset sopimusehdot (JIT 2015). JHS 166:n liite 2 esittelee erityisehtoja tilaajan sovellushankinnoista avoimen lähdekoodin ehdoin. JHS 167 (julkaistu 11.12.2013) kuvaa tarkasti neuvottelumenettelyjen käytön ICT-hankinnoissa. JHS 169 (julkaistu 22.2.2012) on tarkka kuvaus avoimen lähdekoodin ohjelmien käytöstä julkisessa hallinnossa.

Käytännössä avoimien ohjelmien (sopimusehtojen) käyttö julkisissa hankinnoissa vaatii melko laajaa osaamista.

HILMA-tietokanta (www.hankintailmoitukset.fi) kokoaa yhteen suomalaiset julkiset hankinnat. Tässä kohtaa voi todeta, että ohjelmistohankinnat on julkaistu CPV-koodina (2008 luokitus) luokkaan 48000000-8.

Perehtymällä HILMA-tietokantaan CPV-koodin 48000000-8 (2008 luokitus) mukaisiin hankintailmoituksiin voi todeta, että kohdassa ”Tarjouspyyntöasiakirjat” on hyvin erilaisia liitetiedostoja. Käytännössä liitteitä voi olla useita ja toisaalta liitetiedostoja ei ole yhtäkään. Liitetiedostojen määrä ja laatu näyttää riippuvan aina yksittäisestä julkisen sektorin yhteisöstä.

Monet liitteet kuvaavat myös teknisiä asioita, ja myös teknisten liitteiden osalta voisi tehdä tarkempaa selvitystä.

Tietysti kaikkien julkisen sektorin yhteisöjen pitäisi osata tehdä myös ohjelmistohankinnoista asianmukaiset tarjouspyynnöt liitteineen, mutta pienellä vertailulla voi todeta ohjelmistohankintojen hankintailmoitusten liitetiedostojen hyvin laaja vaihtelun. Tässä on melkoisen selvä ongelma sekä suljettujen että avoimien ohjelmistojen hankintoihin, ja virhemahdollisuuksia on hyvin paljon.

Tässä kohtaa on vielä todettava, että avoimet ohjelmistot oikeassa käytössä eivät koskaan ole täysin ilmaisia. Avoimien ohjelmien kustannuksia ovat mm. sopimusten tekeminen, sovellustuki, ylläpito, versiovaihdokset, virheiden korjaus, koulutus; listassa mainitut asiat voivat vaatia laajaakin kaupallista tukea. Selvää on tarve ymmärtää täysin oikein avoimien ohjelmien erityispiirteet tehdessä julkisia hankintoja.

On tietysti mahdollista ehdottaa avoimien ohjelmistojen valintaa julkisissa hankinnoissa. Käytännössä tässä voisi edetä laatimalla valmiita ja helppokäyttöisiä asiakirjapohjia, joissa huomioidaan myös avoimien ohjelmistojen mahdollisuudet. Tällöin yksi osa liiteasiakirjoja olisi avoimia ohjelmistoja koskevat merkinnät valmiisiin ja helppokäyttöisiin asiakirjapohjiin.

Tämän perusteella ehdotetaan seuraavia puoluekokousaloitteita:

1) Puolue toteaa avoimien ohjelmistojen olevan yksi mahdollisuus julkisissa hankinnoissa

- 2) Puolue toteaa JHS-suositusten 166, 167 ja 169 olevan hyviä apuvälineitä laadittaessa ohjelmistoja koskevia sopimuksia julkisissa hankinnoissa.
- 3) Puolue toteaa, että erilaiset sopimusehdot voisi esittää valmiita ja helppokäyttöisiä asiakirjapohjina, joiden perusteella laaditaan yksittäisen julkisen hankinnan ilmoituksen (HILMA-tietokanta) liiteasiakirjat.
- 4) Puolue toteaa, että valmiit ja helppokäyttöiset asiakirjapohjat huomioisivat myös avoimien ohjelmistojen hankintojen mahdollisuudet.

Mainitut JHS-suositukset (166, 167 ja 169) ovat tietysti asiallisia sopimuksien liitteiden esityksiä tehtäessä erilaisia ohjelmistojen hankintoja julkisen sektorin yhteisöille. Tosiasiassa laajatkin sopimusehdot voidaan esittää helppokäyttöisinä asiakirjapohjina, jolloin tarjouspyyntöjen laatiminen (mm. avoimien) ohjelmistojen hankintaan perustuisi ensivaiheessa teknisiin ja taloudellisiin selvityksiin. Julkisen hankinnan edetessä voidaan tietysti tarkastella tarkkoja sopimusehtoja, jolloin lopulliseen sopimukseen liitettäisiin hyvin tarkkoja sopimusehtoja (esim. JIT 2015).

Vertailun vuoksi voi mainita KELA:n hankkeen, jossa käydään läpi erilaisia KELA:n lomakkeita, ja uudistetut lomakkeet kehitetään mahdollisimman helppokäyttöiseksi. Vastaavaa voisi tehdä myös yrityspuolelle (erityisesti erilaisten ohjelmistojen julkisiin hankintoihin), jolloin eri sidosryhmille vapautuisi aikaa monimutkaisten sopimusehtojen lukemisesta ja huomiota voidaan kohdistaa enemmän tarjouksien sisältöihin.

Tämän perusteella ehdotetaan seuraavia puoluekokousaloitteita:

- 5) Puolue ehdottaa valmiiden ja helppokäyttöisten asiakirjapohjien laatimista julkisen sektorin yhteisöjen ohjelmistojen hankintoihin.
- 6) Puolue ehdottaa myös avoimien ohjelmistojen hankintojen huomioimista valmiiden ja helppokäyttöisten ohjelmistohankintojen asiakirjapohjien kehittämisessä.

Tähän kohtaa voi todeta, että monesti pienemmät yritykset eivät osallistu julkisiin hankintoihin, koska tarkan tarjouksen tekeminen vaatii tietysti osaavien henkilöiden työtä. Valmiit ja helppokäyttöiset asiakirjapohjat tekisivät julkisen sektorin yhteisöjen ohjelmistojen hankinnasta helpompaa kaikille osapuolille.

Tietysti allekirjoitetuissa lopullisissa ohjelmistojen hankintasopimuksissa voi olla mukana hyvinkin laajat liitteet (perustuen JHS-suositukseen 166, 167 ja 169), mutta sopimusneuvotteluiden alussa voitaisiin edetä helposti käytettävillä asiakirjapohjilla.

Aloite 10: Reserviläisen taidonnäytekirja

Keskustan Jalasjärvenkylän paikallisyhdistys ry: Reserviläisen taidonnäytekirja

Eri yhteyksissä on tullut esille reserviläisten oikean (aselaji)osaamisen turvaaminen vähäisten kertausharjoitusten aikana. Käytännössä yksittäinen reserviläinen ei saa kertausharjoituskutsuja kovin monta kertaa. Toisaalta on luonnollisesti kehitetty vapaaehtoisuuteen perustuvaa sotilaallista koulutusta Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) kautta.

Toisaalta on todettava, että Suomessa on laaja joukko erilaisia maanpuolustusjärjestöjä, joiden toiminnan laatu ja määrä luonnollisesti vaihtelee vuodesta toiseen. Käytännössä (pieni?) osa näistä maanpuolustusjärjestöistä järjestää aivan asiallista vapaaehtoisuuteen perustuvaa sotilaallista koulutusta myös Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) kautta.

Jokainen kertausharjoituksessa käynyt henkilö tietää, että merkittävä osa kertausharjoitusta on selvittää kunkin henkilön (aselaji)osaaminen. Tässä selvitystyössä menee aikansa ja se vaikuttaa kertausharjoituksen aikana eri tavoin.

Käytännössä tarvittaisiin joku menetelmä, jolla kertausharjoitukseen osallistuvan henkilön taitotaso voitaisiin selvittää kohtuullisen nopeasti.

Ratkaisuehdotuksena on mieleen tullut reserviläisen taidonnäytekirja, jolla reserviläinen voisi osoittaa suhteellisen nopeasti erilaisten perustaitojen osaamista.

Yksi helppo perusesimerkki reserviläisen taidonnäytekirjan osasta on tietysti rynnäkkökiväärin käytön oikean osaamisen osoittaminen. Käytännössä rynnäkkökiväärin oikean käyttötaidon osoittaminen käytön voitaisiin puristaa useampaan muutaman minuutin mittaiseen käytännön testiin ja yksinkertaiseen kirjalliseen testiin.

Helppoja esimerkkejä ovat tietysti viestintävälineet, kertasinko, miinat ja ensiapu.

Käytännössä nyky-yhteiskunnassa osa ennen vanhaan hyvin osatuista perustaidoista voi oikeasti olla vähän huonommin hallinnassa, jolloin erilaisten perusvälineiden käyttö voi vaatia opastusta. Tämä perusteella voisi erilaisten perusvälineiden oikeasta osaamisesta tehdä asianmukaisen kartoituksen.

Käytännön osaamisen osoittamisen voisi olla myös kirjallisempaa koulutusta, jolloin esimerkiksi uutta taistelutapaa voitaisiin kouluttaa osana reserviläisen taidonnäytekirjaa.

Tämän perusteella ehdotetaan seuraavia puoluekokousaloitteita:

- 1) Puolue toteaa, että reserviläisen taidonnäytekirjan käytännön toteutuksesta voisi tehdä oman perusteltu selvityksensä.**
- 2) Puolue toteaa, että käytännössä reserviläisen taidonnäytekirjan käytännön toteutuksessa kannattaisi aloittaa hyvin rajatusti helpoimmin järjestettävistä koulutuksista ja testaamisista.**
- 3) Puolue toteaa, että käytännössä reserviläisen taidonnäytekirjan mukaisen käytännön osaamisen osoittamiseen voidaan kehittää erilaisia käytännön testejä, jotka on suhteellisen helppo järjestää.**
- 4) Puolue toteaa, että reserviläisen taidonnäytekirjan osaamista voidaan kehittää myös taitojen osoittamista joillain helpokäyttöisillä kirjallisilla menetelmillä.**
- 5) Puolue ehdottaa asianmukaista selvitystä reserviläisen taidonnäytekirjasta.**

Reserviläisen taidonnäytekirja ei tietenkään ratkaise maanpuolustusjärjestöjen laajan määrän ongelmaa. Reserviläisen taidonnäytekirjan perusteella olisi erilaisilla maanpuolustuksen järjestöillä mahdollisuus järjestää asianmukaista koulutusta perustuen reserviläisen taidonnäytekirjaan, joka

huomioisi paremmin puolustusvoimien vaatimukset.

Tietysti täytyy huomioida erilaiset voimassaolon aikamäärät. Kuinka kauan erilaiset reserviläisen taidonnäytteet ovat voimassa? Onko esimerkiksi kaksi vuotta taidonnäytteen osoittamisen jälkeen sopiva aikamäärä? Tämän pohjalta esitetään seuraavaa aloitetta.

6) Puolue toteaa, että on selvittävä erilaisten reserviläisen taidonnäytteiden voimassaolon aikamäärät huolellisesti.

Lisäksi on pohdittava eri rekisterien yhteistoimintaa erityisesti Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) ja puolustusvoimien rekistereiden kanssa. Maanpuolustukseen liittyen on useampikin rekisteri käytössä. Käytännössä Suomessa ei ole vain yhtä varautumisen rekisteriä, joten reserviläistenkin tietoja on eri rekistereissä. Tämän vuoksi ehdotetaan seuraavia aloitteita:

7) Puolue toteaa, että reserviläisen taidonnäytekirjan käytännön toteutus tarkoittaa joidenkin rekisterien päivitystä.

8) Puolue ehdottaa, että reserviläisen taidonnäytekirjan käytännön toteutuksessa pitäisi arvioida nykyisten rekisterien yhteistoimintaa.

9) Puolue ehdottaa, että reserviläisen taidonnäytekirjan käytännön toteutuksessa ei pitäisi luoda vielä yhtä täysin uutta poikkeusolojen rekistereistä irrallista rekisteriä.

Aloite 11: Suomeen vain yksi varautumisen rekisteri

Keskustan Jalasjärvenkylän paikallisyhdistys ry: Suomeen vain yksi varautumisen rekisteri

Yhteiskunnan turvallisuusstrategia (Valtioneuvoston 16.12.2010 periaatepäätös) mainitaan työvelvollisuusrekisteri. Asevelvollisrekisteriin on tallennettu asevelvollisten koulutuksen ja palveluksen suunnittelua ja järjestämistä, sijoittamista sekä poikkeusolojen toimintaan varautumista varten tarvittavat henkilö- ja sotilaskoulutustiedot.

Suomessa on tietysti käytössä asevelvollisuusalan ja operatiivisen johtamisen tietojärjestelmä (AVT-OPJO) sekä asevelvollisrekisteri (AVR). Näiden rekisterien tietojärjestelmän rekisteriselosteessa (päivitetty 13.2.2014) on mainittu kymmenen rekisteriä, jotka ovat säännöllisiä tietolähteitä. Käytännössä on siis viriteltävä eri rekistereitä, koska henkilöiden sijoituksia poikkeusoloihin on useammassa rekisterissä.

Tämän perusteella ehdotetaan seuraavia aloitteita:

1) Puolue ehdottaa poikkeusoloja varten kehitettyjen erilaisten rekisterien yhteistoiminnan erilaisten ongelmien selvittämistä.

2) Puolue ehdottaa vain yhden varautumisen rekisterin kehittämistä.